

Τα δευτεράκια

Εφημερίδα της Β' τάξης του 2ου Δημοτικού Σχολείου Ναυπάκτου

Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2014 / Αριθμός φύλλου 01 / Διανέμεται δωρεάν

Το όνομα του σχολείου μας

Ο Γιάννης Βλαχογιάννης. Έλληνας λογοτέχνης και ιστορικός που το πραγματικό του όνομα ήταν **Γιάννης Βλάχος**, γεννήθηκε στις 27 Ιουλίου 1867 στη Ναύπακτο και πέθανε στις 23 Αυγούστου 1945 στην Αθήνα.. Ήμαθε τα πρώτα γράμματα στη γενέτειρά του, όπου παρακολούθησε και δύο τάξεις του Σχολαρχείου. Τελείωσε τη Μέση εκπαίδευση στο Β' Γυμνάσιο Πατρών. Το 1886 γράφηκε στο τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του πανεπιστημίου της Αθήνας, όμως δεν κατάφερε να ολοκληρώσει τις σπουδές του, γιατί τον απορρόφησε η βιοπάλη, εργάστηκε ως δάσκαλος σε ιδιωτικά μαθήματα και διορθωτής στο έντυπο «Εφημερίς» του Δημήτριου Κορομηλά, και η δημοσιογραφία, εργάστηκε ως συντάκτης στην «Εστία».

Το 1907 εκδίδει τα περίφημα «Απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη», με δική του επιμέλεια στο μοναδικό χειρόγραφο του ήρωα της Επανάστασης. Πέθανε δίχως να επιστρέψει ποτέ στη Ναύπακτο, μετά την αναχώρησή του σε παιδική ηλικία. Η συλλογή βιβλίων, περιοδικών και εφημερίδων που του ανήκε, περίληθε, μετά το θάνατό του, στις αδελφές του. Τα έγγραφα του αρχείου του δωρίθηκαν το 1947, από την αδελφή του Αγγελική Βλαχογιάννη, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Τα βιβλία του, κυρίως ιστορικά, παραχωρήθηκαν στην Ακαδημία Αθηνών και με την επωνυμία «Αρχείο Βλαχογιάννη», αποτελεί

Γιάννης Βλαχογιάννης

τμήμα των ιστορικών αρχείων της Ακαδημίας Αθηνών.

Τέλος ορισμένα δόθηκαν στην «Πάγκειο»

Επιτροπή, η οποία κατάθεσε χρηματικό ποσό, με το οποίο αναγέρθηκε ανδριάντας του στη Ναύπακτο και κάποια κατέληξαν στη Βιβλιοθήκη του Πνευματικού Κέντρου της Ρούμελης. Το όνομά του δόθηκε από τις 17 Μαρτίου 2001, στο 2ο Δημοτικό Σχολείο Ναυπάκτου, το οποίο έκτοτε ονομάζεται «2ο Δημοτικό Σχολείο Ναυπάκτου-Γιάννης Βλαχογιάννης-Επαχτίτης».

Πηγή: el.wikipedia.org

Κραββαρίτη Φωτεινή,
Κυρίτση Ιωάννα, Τσαλαμένι Ορνέλα

Διαβάστε επίσης:

Τρύγος στο σχολείο ...[σελ 2](#)

Συνταγή: Τραγανά μουστοκούλουρα[σελ 2](#)

Τσιριτρό[σελ 2](#)

Αναφορά στον Σεπτέμβρη.....[σελ 3](#)

Αναφορά στον Οκτώβρη.....[σελ 3](#)

Ναυμαχία της Ναυπάκτου[σελ 3](#)

28η Οκτωβρίου[σελ 4](#)

Άγιος Δημήτριος[σελ 4](#)

Επαχτίτικο παζάρι.....[σελ 4](#)

Σχολεία στην Αφρική.....[σελ 5](#)

Σχολεία στις Σκανδιναβικές χώρες....[σελ 5](#)

Πρωινό γεύμα.....[σελ 6](#)

Αινίγματα του φθινοπώρου.....[σελ 6](#)

Το προαύλιο...

Ένα πρωί του Οκτώβρη πηγαίνοντας στο σχολείο, είδαμε έξω από το προαύλιο ένα όχημα της πυροσβεστικής και κάποιους πυροσβέστες.

Αν και τα έχουμε δει όλα φέτος μ' αυτό το προαύλιο, ξάφνιασε.

Ήταν κάτι που μας γιατί ήταν εκεί; Καπνός δε φαινόταν πουδενά.

Κάποιος εγκλωβισμένος στο κτήριο;

Τα παρτέρια με τα λουλούδια (!) και τα μεγάλα σκιερά δέντρα (!) είχαν ποτιστεί από τη βροχή! (Το προαύλιο των ονείρων μας...Ποιος θα μας το φτιάξει;)

Χτύπησε το κουδούνι για προσευχή. Ο Διευθυντής του σχολείου μάς ανακοίνωσε ότι η πυροσβεστική ήταν εκεί για να καθαρίσει το προαύλιο, που τότε ήταν γεμάτο χώμα, λάσπη και πέτρες από τα έργα γεωθερμίας.

Όταν οι πυροσβέστες άρχισαν τη δουλειά, βγήκαμε έξω και τους παρατηρούσαμε. Δύο κρατούσαν τις μάνικες κι άλλοι δύο τα χοντρά λάστιχα.

Ένιωθες το ενδιαφέρον τους. Ήθελαν να μας δώσουν χαρά. Να βγούμε στο διάλειμμα και να χορτάσουμε παιχνίδι σ' ένα καθαρό προαύλιο...

Σε λίγη ώρα ήταν πεντακάθαρο. Τους ευχαριστούμε πολύ!!!

Τώρα, με την καινούρια άσφαλτο, η αυλή του σχολείου μας θυμίζει λεωφόρο, χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων...

Κι εμείς κάθε μέρα εκεί μαρσάρουμε, πατάμε τα γκάζια μας κι ονειρεύουμε μια αυλή... φτιαγμένη για παιδιά...

Λαμπρόπουλος Κοσμάς, Μπανιάς Κωνσταντίνος,
Μυλωνάς Απόστολος, Πύρα Άντι

Τσιριτρό

(μουσική Λαμπελέτ Γεωργίου)

Σε μια ρώγα από σταφύλι
έπεσαν οχτώ σπουργίτες
και τρωγόπιναν οι φίλοι.

Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί
τσιριτρό!

Εξτυπούσανε τις μύτες
και κουνούσαν τις ουρές,
κι είχαν γέλια και χαρές.

Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί
τσιριτρό!

Πώπω, πώπω, σε μια ρώγα
φαγοπότι και φωνή!
την αφήκαν αδειανή.

Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί
τσιριτρό!

Και μεδύσαν κι όλη μέρα
πάνε δώδε, πάνε πέρα,
τραγουδώντας στον αέρα.

Τσίρι τίρι, τσιριτρό,
τσιριτρί
τσιριτρό!

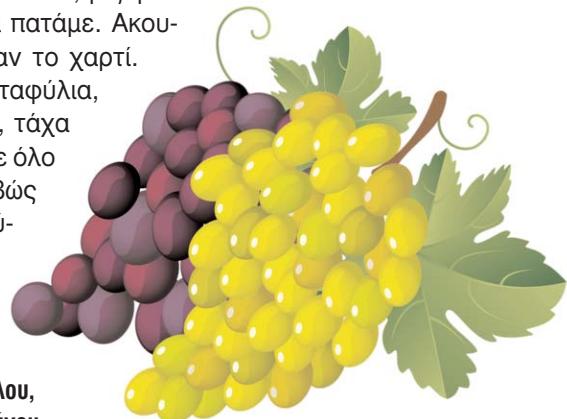
Zαχαρίας Παπαντωνίου

(Πηγή: e-children. Blogspot.com)

Τζώρτζια Κουτσογιάννη,
Αγγελοπούλου Μαρία

Τρύγος... στο σχολείο

Xθες πήγαμε στην αίθουσα εκδηλώσεων μαζί με την κυρία Πόλυ, της μουσικής. Η κυρία μας έβαλε ένα βιντεάκι, που ο τίτλος του ήταν: «Ο τρύγος στο σχολείο». Μόλις τελείωσε το βιντεάκι, γυρίσαμε στην τάξη και ζωγραφίσαμε σταφύλια. Μετά τα βάλαμε μέσα σε ένα καλάθι. Η κυρία άπλωσε ένα νάιλον, ρίξαμε τα σταφύλια μας και αρχίσαμε να τα πατάμε. Ακούγόταν κρικ, κρικ, κρικ και σχιζόταν το χαρτί. Στη συνέχεια τσαλακώσαμε τα σταφύλια, τα βάλαμε σε φεύγικα μπουκάλια, τάχα πιως ήταν κρασί. Κάναμε πως ήπιαμε όλο το κρασί και μεθύσαμε όλοι. Ακριβώς πάνω στο κέφι χτύπησε το κουδούνι και δεν προλάβαμε να το χαρούμε πολύ. Εύχομαι μια μέρα να το επαναλάβουμε!

Αλεξάνδρα Δημητροπούλου,
Σπυριδούλα Βλάχου

Τραγανά μουστοκούλουρα

Υλικά συνταγής

- 500 ml μούστο
- 500 ml ελαιόλαδο ανάμεικτο με σπορέλαιο
- 250 γραμμ. ζάχαρη
- 2 κ.γλ. μπέικιν πάουντερ
- 1 κ.γλ. σόδα μαγειρικής
- 1,5 κ.γλ. κανέλα σκόνη
- 1,5 κ.γλ. γαρίφαλο σκόνη
- 1 φλιτζ. ελληνικού καφέ κονιάκ
- όσο πάρει (γύρω στο 1,5 κιλό) αλεύρι για όλες τις χρήσεις

Εκτέλεση

1. Σε μια μπασίνα (μεγάλο μπολ) ρίχνουμε το μούστο, το ελαιόλαδο, τη ζάχαρη, την κανέλα, το γαρίφαλο. Αραίωνουμε τη σόδα στο κονιάκ. Τα χτυπάμε με σύρμα να ενωθούν.

2. Κοσκινίζουμε το αλεύρι με το μπέικιν πάουντερ και τα προσθέτουμε λίγο λίγο μέχρι να έχουμε μια μαλακή ζύμη που δεν κολλάει στα χέρια. Πλάθουμε στρογγυλά ή ό,τι σχήμα θέλουμε τα μουστοκούλουρα και τα αραδιάζουμε σε λαμαρίνες στρωμένες με λαδόκολλα.

3. Ψήνουμε τα κουλούρια στον αέρα στους 170 βαθμούς Κελσίου για 40', ώσπου να φουσκώσουν ελαφρά και να ροδίσουν απ' όλες τις πλευρές.

Μερίδες: 80

Χρόνος Προετοιμασίας: 5 λεπτά

Χρόνος Ψησίματος: 40 λεπτά

Πηγή: <http://www.argiro.gr/>

Έλενα Δημοπούλου, Νικόλας Κατσαντώνης, Κωνσταντίνος Κατσούλης

► Σεπτέμβριος

Ο πρώτος μήνας του φθινοπώρου. Ονομαζόταν και «χρονογράφος», γιατί επικρατούσε η πίστη ότι κατά τον μήνα αυτό ο χάρος «γράφει» εκείνους που πρόκειται να πεθάνουν κατά τη διάρκεια του χρόνου.

Οι αγροτικές εργασίες έδωσαν κι άλλες ονομασίες στο μήνα αυτό, όπως Σταυριάτης ή Σταυρίτης και Σταυρός, Πετμεζάς, Χινόπωρος, Ορτυκολόγος (λόγω του περάσματος των ορτυκιών που αποδημούν), Τρυγομηνάς ή Τρυγητής (λόγω τρύγου) κ.ά. Θεωρείται επίσης ο μήνας των μεγάλων παζαριών(εμποροπανηγύρεις).

Πηγή:users.sch.gr

✓ Παροιμίες για το μήνα Σεπτέμβριο

από www.paidika.gr

Τον Τρυγητή τ' αμπελουργού πάνε χαλάλι οι κόποι.

Αν ίσως βρέξει ο Τρυγητής, χαρά στον τυροκόμο.

Του Σταυρού σταύρωνε και δένε.

Του Σεπτέμβρη οι βροχές, πολλά καλά μας φέρνουν.

Μάρτη και Σεπτέμβρη ίσια τα μεσάνυχτα.

Τον Σεπτέμβρη τα σταφύλια, τον Οκτώβρη τα κουδούνια.

Στον Τρυγητή σιτάρι σπείρε και στο πανηγύρι σύρε.

Του Σταυρού σταύρωνε και σπέρνε.

► Οκτώβριος ο μήνας της Σποράς

Ο Αϊ- Δημητριάτης, ο Βροχάρης, ο Σποριάτης, ο Σποριάς, ο Σπαρτός, ο Μπρουμάρης, ο Σκοτεινός, ο Ομιχλώδης, ο μήνας του μεγάλου Όχι των Ελλήνων, των κυκλαδινών και των χρυσανθέμων. Είναι ο δεύτερος μήνας του φθινόπωρου, της εποχής που όπως λέει και η λέξη « φθίνουν οι οπώρες », τα φρούτα και τα λαχανικά που υπήρχαν σε αφθονία το καλοκαίρι και σχεδόν όλο τον Σεπτέμβρη .

Πηγή: www.cretalive.gr

✓ Παροιμίες για το μήνα Οκτώβριο

από www.paidika.gr

Οκτώβρης και δεν έσπειρες, σιτάρι λίγο θα 'χεις.

Αν βρέξει ο Οκτώβρης και χορτάσει η γη, πούλησ' το σιτάρι σου και αγόρασε βόδια.

Αν δεν χορτάσει ο Οκτώβρης τη γη, πούλησ' τα βόδια σου και 'γόρασε σιτάρι.

Αν δε βρέξει, πως θα ξαστερώσει;

Αν δε βρέξει, ας ψιχαλίσει, πάντα κάτι θα δροσίσει.

Οκτώβρης και δεν έσπειρες, οκτώ σπυριά δεν κάνεις.

Οκτώβρης βροχερός, Οκτώβρης καρπερός.

Οκτώβρης-Οκτωβροχάκης το μικρό καλοκαιράκι.

Ο καλός ο νοικοκύρης, ο λαγός και το περδίκι, όταν βρέχει χαίρονται.

Μακριά βροντή, κοντά βροχή.

Το Σεπτέμβρη τα σταφύλια, τον Οκτώβρη τα κουδούνια.

Τ' άη - Δημητριού, τι είσαι 'σύ και τι άθαι εγώ λέει το νιο κρασί στο παλιό.

Οκτώβρη και δεν έσπειρες λίγο ψωμί θα πάρεις.

Βαθιά τ' αυλάκια να φουντώσουνε τα στάχυα.

Δεύτερο αλέτρι, δεύτερο δεμάτι.

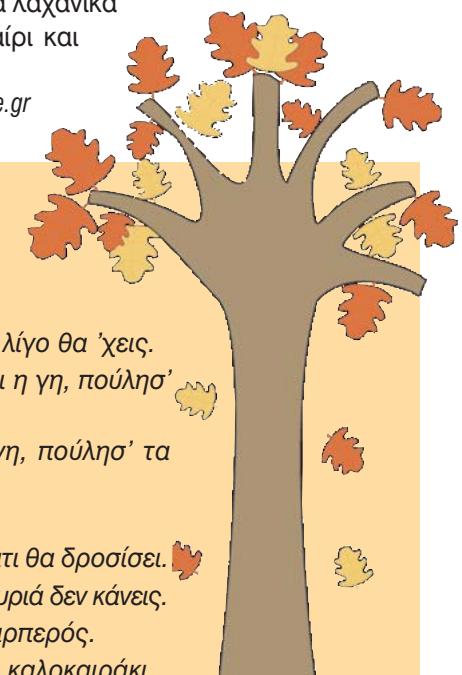
Άσπορος μη μείνεις, άθερος δε μένεις.

Τα σταφύλια τρυγημένα και τα σκόρδα φυτεμένα.

Αι-Δημητράκη μικρό καλοκαιράκι.

Όποιος σπέρνει τον Οκτώβρη έχει οχτώ σειρές στ' αλώνι.

Οκτώβρης και δεν έσπειρες οκτώ σωρούς δεν έκανες.

Η Ναυμαχία της Ναυπάκτου

Από τις μεγαλύτερες ναυμαχίες όλων εποχών, τόσο για τον αριθμό των σκαφών που ενεπλάκησαν, όσο και για την τακτική που εφαρμόστηκε.

Έλαβε χώρα στις 7 Οκτωβρίου 1571 στην ευρύτερη περιοχή της Ναυπάκτου (τότε Λέπαντο), με αντιπάλους τα χριστιανικά κράτη της Δύσης και την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Έληξε την ίδια μέρα, με θριαμβευτική επικράτηση των Δυτικών.

Ο Δήμος Ναυπακτίας διοργάνωσε την 443η επέτειο από τη Ναυμαχία της Ναυπάκτου, με αφετηρία το βίωμα της ιστορίας μέσα από τη συλλογική μνήμη.

Πρωτότυπη και διαφορετική η φετινή Αναπαράσταση της Ναυμαχίας ζωντάνεψε μέσα από τη λογοτεχνική ματιά του Μιγκέλ ντε Θερβάντες το Σάββατο, 11 Οκτωβρίου το βράδυ στο ενετικό λιμάνι της Ναυπάκτου.

28η Οκτωβρίου 1940

Μια μέρα φθινοπωρινή κρύα χωρίς λιακάδα οι Ιταλοί θελήσανε να πάρουν την Ελλάδα. Μα οι Έλληνες απάντησαν ΟΧΙ με ένα στόμα Εχθρού ποδάρι δεν πατά στο Ελληνικό το χώμα. Γιατ' είναι χώμα ιερό με αίμα ποτισμένο κι από τα χρόνια τα παλιά δάφνες μυρτιές, σπαρμένο.

Πηγή: <http://www.mathima.gr>

Κατηφόρισαν με σκισμένα χιτώνια, με παλιά ντουφέκια. Δίχως ψωμί στο γυλιό, δίχως σφαίρες. Μόνο με μικρά οργισμένα ποτάμια κλείναν τα περάσματα πίσω τους.

Είχαν βαδίσει μήνες και μήνες πάνου σ' αγγωστες πέτρες, πάνου στο χιόνι μαζί με τις ελιές τους και τ αμπέλια τους.

'Άλλος άφησε κει ένα πόδι, ένα χέρι άλλος άφησε ένα μεγάλο κομμάτι απ την ψυχή του, καθένας κι έναν η πιότερους νεκρούς... (Ρίτσος)

Πηγή: <http://www.mathima.gr>

Λαγοδήμος Κωνσταντίνος, Νασόπουλος Αλέξιος

Ο Άγιος Δημήτριος

Ο Άγιος Δημήτριος αποτελεί έναν από τους Μεγαλομάρτυρες της Χριστιανοσύνης. Ο Δημήτριος ήταν γόνος αριστοκρατικής οικογνίας στη Θεσσαλονίκη. Σύντομα ανελίχθηκε στις βαθμίδες του ρωμαϊκού στρατού με αποτέλεσμα σε ηλικία 22 ετών να φέρει το βαθμό του χιλιάρχου. Ως αξιωματικός του ρωμαϊκού στρατού έγινε Χριστιανός και φυλακίστηκε.

Σύμφωνα με την παράδοση, μέσα στη φυλακή ευλόγησε τον μαθητή του Νέστορα να νικήσει τον ειδωλολάτρη παλαιοστή Λυαίο Η νίκη του Νέστορα εξόργισε τον Αυτοκράτορα Μαξιμιανό και έτσι ο μεν Νέστορας αποκεφαλίστηκε, ο δε Δημήτριος δολοφονήθηκε με λογχισμό στα πλευρά. Στη συνέχεια οι παρευρισκόμενοι χριστιανοί παρέλαβαν το μαρτυρικό λείψανο και το έθαψαν.

Οι συγγραφείς αναφέρουν ότι ο τάφος μεταβλήθηκε σε βαθύ φρέαρ που ανέβλυζε μύρο, εξ ου και η προσωνυμία του Μυροβλήτου.

Στις βυζαντινές εικόνες αλλά και στη σύγχρονη αγιογραφία ο Άγιος Δημήτριος παρουσιάζεται αρκετές φορές ως καβαλάρης με κόκκινο άλογο να πατά τον άπιστο Λυαίο.

Είναι πολιούχος της πόλης μας, της Ναυπάκτου και της Θεσσαλονίκης που βρίσκεται ο ομώνυμος ναός πάνω από τον τάφο του. Εορτάζει στις 26 Οκτωβρίου.

Πηγή: www.wikipedia.org
Παπαδημητρίου Νίκος,
Αργύρης Στέλιος

Ο ΑΪ- ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Στο χωριό μας που δεν είναι κι ομορφότερο στην πλάση, μας αφήκαν οι γονείς μας μια γερόντισσα εκκλησιά.

Δεν της έχομε φτιαγμένο μαρμαρένιο εικονοστάσι, τα καντήλια της δεν είναι κρυσταλλένια και χρυσά .

Φτωχικά ντυμένους έχει και τους γέρους της παπάδες, ταπεινοί κι οι δυο της ψάλτες είναι πάντα εργατικοί.

Στα μανάλια της μεγάλες δεν ανάβουμε λαμπάδες, στον αφέντη ΑΪ - Δημήτρη το μικρό κεράκι αρκεί.

Κι όμως στο μικρό της χώρο, που όλους κι όλους δε μας πιάνει, του θεού το μεγαλείο το αισθανόμαστε τρανό!

Πουθενά πιο μυρωμένο δεν καπνίζει το λιβάνι, πουθενά το καντηλάκι δεν σπιθάει πιο φωτεινό.

Στην καλή μας εκκλησούλα όλοι μας εκεί στη μέση χριστιανοί στην κολυμπήθρα γίναμε κλαψαριστά.

Θα γελάσωμε μια μέρα και γαμπροί στην ίδια θέση,

θα σωπάσωμε μιαν άλλη με τα μάτια μας κλειστά...

Ποίηση: Γεώργιος Αθάνας (1893-1987)

Πηγή: tetartaki.blogspot.gr

Λαούρδα Αντιγόνη, Κώστα Γαρουφαλιά

ΕΠΑΧΤΙΤΙΚΟ ΠΑΖΑΡΙ: 'Ένα παλαιό έθιμο

Το επαχτίτικο παζάρι πήρε την ονομασία του από το παλαιό όνομα της Ναυπάκτου που ήταν «Επαχτος». Είναι ένα παλιό έθιμο της πόλης μας. Συνδέεται με τον πολιούχο της Ναυπάκτου, τον Άγιο Δημήτριο. Διαρκεί περίπου μία εβδομάδα και αρχίζει την 26η Οκτωβρίου, στην εορτή του Αγίου.

Το πρώτο παζάρι έγινε το 1867, δηλαδή πριν 147 χρόνια και συνέχιζεται έως σήμερα! Το παζάρι γίνεται στην περιοχή του Γριμπόβου και προσελκύει πολλούς επισκέπτες από όλη την περιοχή.

Στα παλαιότερα χρόνια ήταν αφορμή για διασκέδαση: λοταρίες, κρίκοι, καραγκιόζης, μαϊμούδες και αρκούδες που χόρευαν ήταν μερικά μόνο από τα αξιοθέατα. Σήμερα έχει διατηρήσει πολλά από τα παλαιά στοιχεία του και έχει προσθέσει και νέα!

Η ξακουστή «γουρουνοπούλα» της σούβλας, το άφθονο κρασί, τα μαγαζά που ξεχειλίζουν κόσμο μας καλούν όλους να γιορτάσουμε και να θυμηθούμε τα έθιμα του τόπου μας.

Θα τα πούμε στο Παζάρι λοιπόν!

Πηγή: www.wikipedia.org

Αποστράγγη Εφήλια, Βασιλειάδη Έλενα, Καραΐσκου Αριστέα

Τα σχολεία στην Αφρική

Κάποια παιδιά της γης στερούνται τα πάντα!
Δεν έχουν όλα τα παιδιά της γης ωραία σχολεία.
Δεν έχουν όλα τα παιδιά της γης ωραία βιβλία και τετράδια.
Δεν έχουν όλα τα παιδιά της γης επιλογές στο φαγητό.
Δεν έχουν όλα τα παιδιά της γης ωραία και καθαρά ρούχα.
Ούτε καν παπούτσια δεν φοράνε.
Δεν έχουν όλα τα άρρωστα παιδιά της γης πρόσβαση σε γιατρούς.

Όταν στα περισσότερα μέρη της γης τα παιδιά τα έχουν όλα, στην Αφρική τα τυχερά παιδιά τρώνε κάθε μέρα καλαμποκάλευρο!

Η εκπαίδευση έχει τη δύναμη να ανεβάσει την ποιότητα ζωής και την υγεία του πληθυσμού αφού παρέχει ενημέρωση για την πρόληψη και θεραπεία ασθενειών. Το σχολείο είναι αυτό που θα έπρεπε να ενημερώνει τους μαθητές και την κοινότητα για την πρόληψη ασθενειών όπως το HIV/AIDS, η ελονοσία, ο τύφος, η χολέρα...

Τα 2/3 από τα 100 εκατομμύρια παι-

διών που δεν είναι εγγεγραμμένα σε σχολείο είναι κορίτσια. Μερικά τετράδια και συλό μαζί με ένα πλούσιο γεύμα είναι αρκετό, για να φέρουν το χαμόγελο στα πρόσωπα των φτωχών παιδιών.

Το ΣΑΧΕΤΙ είναι το μοναδικό ελληνικό ημερήσιο παροικιακό σχολείο που υπάρχει στη Νότιο Αφρική. Είναι ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό συγκρότημα όπου τα παιδιά μαθαίνουν να συνυπάρ-

χουν, να συνεργάζονται και καθοδηγούνται να πετύχουν το καλύτερο που μπορούν στον ακαδημαϊκό, αθλητικό και πολιτιστικό τομέα.

Πηγές: www.youtube.com/ www.avgi.gr
omogenetia.anap-mpra.gr

Ζησιμόπουλος Ανδρέας, Ζωγρούλου Ελένη,
Κουτρούλης Βασίλης

Τα σχολεία στις σκανδιναβικές χώρες

Τα σχολεία στις Σκανδιναβικές χώρες είναι τα καλύτερα στον κόσμο και ειδικότερα της Φινλανδίας.

Τα παιδιά ξεκινούν το σχολείο τους στα επτά και όχι στα έξι όπως εμείς και τελειώνει στα δεκαέξι δηλαδή εννέα χρόνια. Επίσης οι σχολικές ημέρες είναι λιγότερες.

Ο χρόνος που περνάνε μέσα στην αίθουσα είναι ελάχιστος, πριν μπουν μέσα βγάζουν τα παπούτσια τους και μιλούν στον δάσκαλό τους με το μικρό του όνομα. Τις περισσότερες ώρες ασχολούνται με πολλές δραστηριότητες που κάνουν το μάθημα πολύ ευχάριστο και διασκεδαστικό... διαβάζουν λιγότερες ώρες στο σπίτι παίζουν περισσότερο, αγχώνο-

νται λιγότερο μιας και οι εξετάσεις είναι ελάχιστες και συγκεκριμένα μόνο ένα τεστ στα εννέα χρόνια.

Το σχολείο είναι δωρεάν

που τον χρησιμοποιεί στο σχολείο για τις εργασίες του και για να μελέτα.

Δεν έχουν αίθουσες με 4 τοίχους και θρανία στην σειρά και το μάθημα γίνεται παντού μέσα στο σχολείο σε ανοιχτούς χώρους, με πολλά χρώματα και καλό φωτισμό όπου τα παιδιά μπορούν να χαλαρώσουν ή να μελετούν είτε μόνα τους είτε σε ομάδες.

Το δικό τους σύστημα είναι πολύ καλύτερο, με πανέμορφους χώρους, λιγότερο διάβασμα, περισσότερες δραστηριότητες και ελπίζω και στην δική μας χώρα κάποια στιγμή να ακολουθήσουν το ίδιος σύστημα ώστε κανένας μαθητής να μην βαριέται.

Πηγές: mamadesmpampades.gr
www.tovima.gr

Ανδρεσούλου Κατερίνα,
Κακούρα Νίκη, Μάκος Γιώργος

Αινίγματα για το φθινόπωρο

1. Χίλιοι μύριοι καλογέροι σ' ένα ράσο τυλιγμένοι. Τι είναι;
2. Είμαι τόπι κόκκινο αν με καθαρίσεις άσπρο, νόστιμο καρπό αμέσως θ' αντικρίσεις. Τι είναι;
3. Στο δρόμο που περπάταγα μια πέρδικα εμάδαγα τα φτερά της έτρωγα το κορμί της πέταγα. Τι είναι;
4. Είμαι κίτρινο, χνουδάτο και στυφό μα μυρωδάτο γίνομαι και πιο καλό αν με κάνουνε γλυκό. Τι είναι;
5. Με πατούν γυμνά ποδάρια και το λιώνουν το κορμί μου. Γέροι, νιοι και παλικάρια όλοι γίνονται λιοντάρια, μόλις πιούν και το ζουμί μου. Τι είναι;
6. Ένα σπίτι στρογγυλό, κι έχει νύφη και γαμπρό, πεδερά και πεδερό. Τι είναι;

Απαντήσεις:

- 1 το ρόδι, 2 το μήλο, 3. το σταφύλι, 4 το κυδώνι, 5. Το σταφύλι και το κρασί, 6. το καρύδι

Την Παρασκευή 24 Οκτωβρίου μιλήσαμε στο σχολείο μας για την παιδική παχυσαρκία. Ο γυμναστής του σχολείου, ο κύριος Θύμιος μάς έδειξε ένα βίντεο στην αίθουσα προβολών και συζητήσαμε για το πόσο σημαντικό είναι να τρώμε σωστά.

Πρωινό γεύμα

Mια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα γεύμα που το έλεγαν «πρωινό». Φτωχικό, κάποτε, αλλά πολύτιμο. Όταν, παιδιά, σκουπίζαμε με την ανάστροφη της παλάμης τα λευκά «μουστάκια» που άφηνε το γάλα, ήμασταν λίγο πριν φουλάρουμε τις μηχανές για το σχολείο. Τώρα το πρωινό είναι πλούσιο, με τεράστια ποικιλία και πολλές εναλλακτικές, αλλά παραγκωνισμένο. Πολύτιμο όσο κανένα άλλο γεύμα, ας του ξαναδώσουμε τη θέση που του αρμόζει

Αβγά με ντομάτα και φέτα. Μυρωδάτα κέκι ή μπισκότα, με κανέλα, μοσχοκάρυδο, σοκολάτα ή φρούτα. Πίτες που ξεχειλίζουν φύση, κλείνοντας μέσα στη ζύμη τους ότι βγάζει το μποστάνι. Φρέσκα ψωμάκια με παχύρρευστο κεχριμπαρένιο μέλι ή πικάντικη γραβιέρα... Ένα σωστό πρόγευμα που περιέχει σίδηρο, ασβέστιο και βιταμίνες αποτελεί ειδικά κατά τη διάρκεια της χειμερινής περιόδου, ασπίδα κατά των ιώσεων και του κρυολογήματος

Το πρωινό είναι το πιο σημαντικό γεύμα της ημέρας, αλλά είναι αυτό που οι περισσότεροι ξεχνούν ή παραλείπουν λόγω χρόνου ή επειδή θεωρούν ότι δεν είναι απαραίτητο.

Ένα από τα όπλα που δίνει το σωστό πρωινό είναι η ενίσχυση της μνήμης και της γνωστικής ικανότητας.

Όλοι, λοιπόν, πρέπει να τρώμε ένα καλό πρωινό!

Πηγή: users.sch.gr/
Γιώργος Καλαβρουζιώτης, Βασίλης Καραθανάσης, Χακί Ρίκο

